

ventioner, der opregnes i et bilag.¹⁸⁾ En enkel procedure med henblik på justering af denne dynamiske hybrid er fastlagt i en bestemmelse om revidering af bilaget.¹⁹⁾ Hvis man læser den indledene artikel isoleret og opfatter den helt bogstaveligt, er en *terrorist offence* med andre ord en lovovertrædelse omfattet af de opregnede konventioner – *within the scope of and as defined in one of the treaties listed*.

Nogle af delegationerne pegede tidligt på, at den valgte terminologi og formuleringsteknik har afgørende indflydelse på omfanget af konventionens kriminaliseringspligter og derfor påvirker et særligt behov for at være nøjeregnende med hensyn til valg af referencer. Forhandlingerne resulterede ikke desto mindre i et instrument, der afgrænser sit anvendelsesområde gennem henvisning til retsakter, som ikke er afgrænset ud fra en generisk eller konsistent fastlæggelse af de handlinger, der ønskes modvirket, men ud fra de værnede beskyttelsesobjekter eller de anvendte metodikker.

Forhold omfattet af de separate, globale konventioner er ikke nødvendigvis terrorhandlinger, de begås ikke nødvendigvis af terrorgrupper eller terrorister med politiske motiver, og de kan i visse tilfælde være kendetegnet ved en betydelig fjernhed i forhold til de grundlæggende beskyttelsesinteresser. Sektorielle konventioner tilgodeser bl.a. sikkerhedshensyn i relation til diplomater, luftfart, søfart, kernekraftanlæg og platforme på kontinentalsoklen. Hertil kommer tværgående konventioner om gidseltagning, terrorbombning og terrorfinansiering.

Bilaget til konventionen omfatter indtil videre ti særskilte konventioner. Disse er i mere eller mindre udtalt grad blevet skabt for at bekæmpe terrorisme, men de omfatter også forhold, der ikke kan betegnes som terrorhandlinger («Take me to Miami», sagde den cubanske flykaprer). Dette er således tilfældet med konventionen fra 1970 om flykapring (Haag-konventionen), som er den ældste af konventionerne. Denne blev udarbejdet på baggrund af, at flykappinger var kommet til at udgøre en alvorlig trussel mod den civile luftfart, hvilket man ønskede at modvirke gennem et forstærket internationalt samarbejde. Formålet med konventionen var at bekæmpe enhver form for flykapring, uanset om sådanne forhold havde et terroristisk motiv eller ej. Noget tilsvarende

er kendetegnende for den et år senere etablerede konvention om den civile luftfarts sikkerhed (Montreal-konventionen). De to nævnte konventioner blev udarbejdet under den internationale luftfartsorganisation ICAO, og de i konventionerne tillempe principper er efterfølgende blevet lagt til grund for bestræbelserne inden for FN på at tilvejebringe konventioner og andre instrumenter til bekæmpelse af terrorisme. Da man imidlertid ikke har kunnet opnå enighed om en definition af terrorisme, har man anvendt en pølseskive-metode, som indebærer, at man hen ad vejen har fokuseret på bestemte typer af handlinger, som ofte var kendetegnet ved et terroristisk motiv. Disse forskellige typer af handlinger har man så behandlet i separate konventioner. På grund af uenigheden om definitionen på terrorisme blev de enkelte konventioner gjort anvendelige på de omfattede forhold uafhængigt af, om der bag disse forelå et terroristisk formål. Dette kommer bl.a. til udtryk i konventionen fra 1979 om gidseltagning, der defineres som tilfangetagelse eller tilbageholdelse af en person med henblik på under trussel om at dræbe, lelemsbeskadige eller fortsat frihedsberøvelse af gidslet »at tvinge en tredje part, dvs. en stat, en international intergouvernemental organisation, en fysisk eller juridisk person eller en gruppe personer til at foretage eller undlade at foretage nogen handling som en udtrykkelig eller stiltiende betingelse for frigivelsen af gidslet.«²⁰⁾ Pengeafpresning er ikke nødvendigvis båret af et mere eller mindre ædelt politisk motiv, men kan have sin rod i helt private vindingsmotiver.

Som et led i et kompromis mellem deltagerne i forhandlingerne i CODEXTER blev terminologien hen ad vejen ændret, således at det, der først hed *act of terrorism*, blev til *terrorist offence*. Tanken med denne svage opblødning af begreberne var tilsyneladende at imødekomme de skeptiske delegationer. Man undgik således at anvende begrebet terrorhandlinger om forhold, der ikke falder ind under dette begreb, hvilket i sig selv var logisk, når man nu ikke kunne enes som en generisk definition.²¹⁾ Ændringen i sprogbrug fjernede imidlertid ikke anledningen til bekymringerne over den realitet, at de med konventionen etablerede forpligtelser til kriminalisering er af temmelig ubestemt rækkevidde.